

affholder nu Mange af dem, der ellers vilde reise ned til Nørre-Sundby for at affætte deres Artikler, fra at gjøre det, og naar de saa komme ned til Nørre-Sundby og de see Aalborg ligeoverfor, saa ville ogsaa de, som have Noget at forrette ovre i Aalborg — og det have de fleste — med det samme tage over til Aalborg, og derfor vil Aalborg, istedetfor at have Skade af denne Lov, have Gavn af den. Vi have fremdeles holdt os strengt til, at kun de i Aalborg bosiddende og næringsdrivende Borgere kunne benytte den Ret, her er omtalt i Loven, og Aalborg kan saaledes vistnok ikke sige, at der ikke er taget Hensyn til dens Belfærd i denne Sag. Men foruden det, som den ærede Rigsdagsmand omtalte, som kunde bidrage til at fremme Loven, og hvorfor jeg anbefaler den til det ærede Thing, er der, som jeg fremhævede, da jeg forelagde Loven, andre meget gylbige Grunde til at fremme den. Thinget har forrige Gang besluttet denne Sags Fremme og lagt det i Indenrigsministerens Haand at fremme den ad administrativt Veie, og man turde af hvad der dengang skete være berettiget til at vente, at der snart blev foretaget Noget i denne Sag. Vi tør nu ansee det for ganske vist, at den Omstændighed, at den enkelte Commune med al den Indflydelse, som vistnok en stor Commune kan gjøre Fordring paa ved en saadan Leilighed, har sat sig derimod, er det, som har forhindret, at Foranstaltningen ikke er iværksat ad administrativt Veie. Vi optage nu Sagen paa det samme Standpunct, hvor den blev efterladt dengang, og hele Forskjellen er den, at Thinget ved denne Lov giver det i Ministerens Haand at ordne det ad Lovgivningsveien, som Thinget dengang besluttede ordnet ad administrativt Veie. Jeg vil oppebie, om Nogen af mine Medforslagsstillere have Noget at fremsætte i denne Sag, og haaber, at den ærede Indenrigsminister vil udtale sig.

Indenrigsministeren: Naar den sidste ærede Taler yttrede, at den store Communes Modstand havde hindret denne Sags Fremme, saa var det ikke ganske rigtigt; derimod skal jeg gjerne indrømme, at denne Communes Paa-

stand om, at de forskjellige Spørgsmaal ikke lovlig kunne afgjøres ad administrativt Veie, har Ministeriet fundet at have saameget for sig, at man har anseet det rettest, at Sagen i sine Hovedpunkter burde nærmere afgjøres ved Lov, og Ministeriet gives Lovhjemmel til at ordne det Dyrige ad administrativt Veie. Naar der er talt om, at Sagen skulde udsættes, indtil Broens Opførelse over Sundet mellem Aalborg og Nørresundby har fundet Sted, saa maa jeg give den sidste Taler Ret i, at, selv under de heldigste Forudsætninger, vil der hengaa flere Aar, inden en saadan Bro kan tilveiebringes, og jeg skjønner ikke rettere, end at det vilde være ubilligt mod Benschysfel at udsætte Sagen derefter. Jeg skal derfor i det Hele taget tilslade mig at anbefale det høitagtede Thing at fremme denne Sag, og da at nedsette et Udvalg i samme til at behandle den. Jeg troer nemlig ikke, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger, er tilstrækkeligt; men jeg troer paa den anden Side, at ved en Conference med Ministeriet vil de Supplementer til Lovforslaget, som ere fornødne, kunne tilveiebringes. Jeg skal først bemærke med Hensyn til § 1, at der i denne savnes en Bestemmelse om Fortsættelsen af de Handlendes og de andre Næringsbrugeres Næringsveie, som nu drives i Nørresundby, og navnlig deres Afgang til at erhverve Borgerkab i Aalborg forat kunne fortsætte deres Næringsveie. Fremdeles troer jeg, at der savnes Bestemmelser i Lovudkastet om, at de Regler, som nu gjælde for visse frie Næringsveie paa Landet, ikke længere kunne gjælde om Nørresundby, naar den i det Bessentlige faaer Kjøbstadret. I saa Henseende mener jeg, at der til § 1 maa føies nogle supplerende Bestemmelser. Ligeledes savnes der i § 2 en Bestemmelse om, at de, som boe i Nørresundby og som ikke kunne udføre de personlige Byrder i Aalborg, dog rimelig og billigtvis bør udrede en Kjendelse for Fritagelsen til Aalborg By, hvilket man ikke kan paalægge dem uden Lovhjemmel.

Hvad endelig § 3 angaaer, saa indskrænker den Regjeringens Myndighed til at kunne give Bestemmelser om Byens Grændser, men der vil uden tvivl møde flere Spørgsmaal, som man maa afhjælpe administrativt, og dette vil ikke